

endnu paa et andet Sted i Budgettet under Domaineindtægterne som en Udgift, der forlods skal afholdes af Indtægterne af Bispetienderne; men, naar de ærede Medlemmer ville see paa Forslaget til Finantstloven, staaer der under B. „Lilfsud til kirkelige Diemed“. Hvad der bliver opført under dette B. vil jeg og Mindretallet have betragtet som Lilfsud fra Statens Side, som et Bidrag, Staten yder til geistlige Functioners Opfyldelse. Saaledes som det nu staaer seer det ud, som om det blot for en Oversigts Skyld var ført op her under denne Post, og som Noget, der ikke egentlig behøvede at bevilges som en Byrde, der i og for sig hestede paa Bispetienderne. Derksom Udvalget havde været consequent, saa maatte dets Fleertal have foretaget en Ompostering af en anden Post, der staaer paa samme Side. Der staaer nemlig under B., opført under d. 2. Tilkomne ved Finantstloven for Finantssaaret 1851—52 2000 Rbd. Disse 2000 Rbd. skulle anvendes til Forbedring af smaa Præstefalds Indtægter, og det blev ved Finantstloven for Finantssaaret 1851—52 vedtaget, at ogsaa disse 2000 Rbd. skulle forlods afholdes af Bispetiendernes Overskud; men jeg begriber ikke, hvorfor disse 2000 Rbd. mere skulle udenfor Linien under Cultusministeriet end Gageringen til Bisperne. Det er ikke noget nyt Forslag, som Udvalgets Mindretal kommer med; thi i alle de Finantstlove, der ere påsejede Thinget, har Gageringen til Bisperne været opført netop paa den Maade, som Mindretallet nu foreslaaer. Ved en saadan Ompostering opnaaer man i mine Dine ikke Andet end at formindste Lydeligheden i Finantstloven. Naar man paa flere Steder i Finantstloven skal søge Tallene op, forat komme til Kundskab om, hvad der virkelig gives ud i en bestemt Retning, gjør man derved Finantstloven utydelig. Man skal saameget som muligt søge at drage de Administrationsudgifter, der vedkomme de enkelte Ministerier, sammen under dem. Jeg skal gjentage, at i Realiteten gjør det jo for Dieblirket ikke nogen Forandring, men der kan dog tænkes Tilfælde, hvori det kunde blive Tilfælde. Sæt, at Fællesforsatningen kommer istand paa den Maade, som vi have Formodning om; sæt, at Do-

mainerne eller deres Bestyrelse bliver inddraget under Fællesanliggender, saa har det den Betydning, at de danske Bisoppers Gagering hører under Fællesanliggenderne. Jeg vil nu ikke troe, at Rogen har den Mening, at Bevillingen af disse Gager skulde være et fælles Anliggende; men bliver det ikke det, kan jeg ikke see rettere, end at man til den Tid maa foretage en ny Ompostering og i Virkeligheden vende tilbage til, hvad der hidtil har været Regel for Opførelsen af denne Bevilling. Jeg mener eller formoder, at den ærede Ordfører, paa Fleertallets Vegne, maaskee vil svare mig, at Overskuddet af Bispetienderne er opført allerede her i dette Finantstforflag som en særegen Indtægt for Danmark i § 15; men jeg troer ikke, at det, hvis denne Indvending skulde fremkomme, har stort at betyde, thi i § 15 staaer ikke Noget om Udgifter i Anledning af Bispetienden; der er blot Overskuddet fort hen, fordi det i og for sig er en Urimelighed, at lade det blive som et Fællesanliggende. Men erkjender man, at Overskuddet ikke skal være et Fællesanliggende, troer jeg, man ogsaa maa erkjende, at de særegne Udgifter, som heste derpaa, heller ikke påsende bør have deres Plads paa et saadant Sted, at de kunne undrages særlig Bevilling af den danske Rigsdag. Jeg har ikke hovedsagelig derpaa støttet vort Forslag om at beholde den ældre Postingsmaade, men jeg har blot villet antyde, at der kan maaskee i en nær Fremtid komme Eventualiteter, som gjøre, at der ikke vil opnaaes Noget, men tværtimod være tabt ikke saa Lidet ved at afvige fra det hidtilgjældende. Dette kunne vi beholde, uden at komme Rogen for nær, og vi beholde derved den Bevillingsmaade, vi hidtil have fulgt.

Ordføreren: Jeg vil gerne tilstaae, at denne Sag er temmelig ligegyldig. Det gjør i mine Tanker ikke nogen væsentlig Forandring, om denne Sum opføres paa det ene eller det andet Sted, men det forekommer mig dog, at, da Gagerne skulle udredes af Indtægterne af Bispetienderne, er det rimeligt, at man sætter Gagen blandt de andre Udgifter paa det Sted, hvor Indtægterne af Tienderne ere opførte. Naar derfor den ærede Rigsdagsmand for Sorø (Alberti) har fremhævet,